

Протокол

№

гр. София, 08.04.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 08.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **7750** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 14.45 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – С. Л. С., редовно уведомен, се явява лично и с адв. Ц. с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ – Полицейски орган – полицай от 03 РУП – СДВР, редовно уведомен, не изпраща представител.

СПП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Явява се свидетелят поискан от ответника - Г. Н. Т..

Явява се свидетелят поискан от жалбоподателя - Виден В. Н..

Страните /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Адв. Ц. – Поддържам жалбата. Няма да изразяваме допълнително становище по доказателствата. Да се приемат. Ще изразим становище по същество.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА КЪМ СНЕМАНЕ САМОЛИЧНОСТТА НА свидетелите:

Г. Н. Т., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], обл. С..

Съдът върна личната карта на свидетеля.

ВИДЕН В. Н., ЕГН [ЕГН] [населено място], ж.к. К. поляна” 2, бл. 29 вх.а ет.4 ап.13.

Съдът върна личната карта на свидетеля.

Съдът изведе от залата свидетелят Т..

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля Н..

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да каже

истината.

Св. – В трудовоправни отношения съм с жалбоподателя. Негов началник съм на фирмата, в която работи. С ответника нямам отношения.

Адв. Ц. – Какво си спомняте на 20.07. за случая?

Св. – Беше лятото на 2012 г., между 9.15 и 9.30 ч., сутринта С. ми позвъни от служебния телефон. Обади ми се силно притеснен, със странен въпрос дали съм имал фактура за носения служебен лаптоп. Аз отговорих, че имам такива фактура, след което попитах какъв е проблема, тъй като е 9.30 сутринта. Той ми обясни, че е спрял от двама полицаи на кръстовището на [улица]и [улица], което е непосредствено близо до нашия офис и въпросните полицаи са заподозрели, че лаптопът евентуално е краден и искат той лично да им представи фактури, което ми се стори странно и казах, да изчака и аз до 5 минути ще съм там. След което разговорът прекъсна. След около 5-7 минути съм бил на „Б.“ и „П.“ и С. не беше там. Аз се качих в офиса и попитах къде е С. и казах, че С. не се е качвал. Притесних се и почнах да го намирам по телефона, беше изключен, набрах му личния, и той също беше изключен. Помолих техническия директор на фирмата да дойде с мен и да обиколим и да видим какво се случва. Излязохме, направихме с бързи крачки по преките да видим къде е С., не го намерихме. Качихме се на личния ми автомобил и понеже знам, че Б. е в района на 3 РУ отидохме там. Представих се на дежурния полицаи с личната си карта, обясних какъв е случаят, че се притеснявам за мой служител и не знам какво е станало. Знам само, че е имал допир с полицаи и е логично да го потърся в 3 РУ. След което ми казах да изчакам. 30 минути седяхме заедно с колегата пред 3 РУ и нямаше никаква информация за С. – дали е вътре или не.

Свидетелят отбелязва междувременно, че другият свидетел, с който бяха в залата при снемане на самоличност по делото, го е видял да излиза от районното и са се кръстосали и му е подхвърлил фразата: „... и питайте вашия приятел какво прави пред еврейското училище“.

Ние останахме учудени, защото очевидно той е вътре, но никой не ни казва защо е вътре. Попитах пак дежурния полицаи дали С. С. се намира в 3 РУ и той ми каза, че не сме роднина и нямаме право да ми казва такава информация. Казах, че аз съм работодател и С. би трябвало да е на работа и е нормално аз да го търся. След 15 минути един друг полицаи – доста едър, излезе и ми каза, че след 15 минути нашият приятел ще излезе. Минаха повече от 45 минути, стана около 11 и нещо часа, С. излезе силно притеснен, неразбиращ какво се случва. Качихме се в колата и се върнахме в офиса. Попитахме го какво е станало. Той обясни, че на идване към работа, пресичайки на пешеходна пътека полицейски автомобил е бил точно на самата пешеходна пътека и го е възпрепятствал да премине. Тогава е задал въпрос на полицаите, нещо от рода на „Това място за паркиране ли е? Бихте ли си преместили колата, за да може хората нормално да преминават през пешеходната пътека?“, след което се е започнала разправия, имало е от страна на полицаите арогантно държане. След това е започнал разговор какво носи и т.н., въпросния коментар за фактурата на лаптопа и след което той ми позвъня. Самите полицаи на място не се интересуваха дали има фактура или не, тъй като аз бях вече звъннал в счетоводството да я подготвят. Повече обаче нямаше никакъв въпрос за компютър и фактура. Освен разговора по телефона нищо повече. След това, според нас и според историята, която ми казва и смея да твърдя, че му вярвам, тъй като от 5 години е мой служител и има пълно съдействие от моя страна да си потърси правата.

Адв. Ц. – Вие имате ли готовност да представите фактурата?

Св. – Да.

Адв. Ц. - О. С. като какъв го познавате.

Св. – С. е повече от перфектен служител. Работи при нас от I курс студент. 5 години не са малък срок за един служител във фирма. Консенсусна личност и динамичен в решаването на сложни математически казуси, където се изисква капацитет и много го ценим като служител.

Въпрос на съда – Докато бяхте там в 3 РУ разбрахте ли защо е задържан?

Св. – Беше ми отказана информация. Само подмятанията на въпросните лица. И стигнах до извода, че той е вЪтре.

Адв. Ц. - Това, че вие го потърсите как го възприеха дежурния?

Св. - Доста агресивно. Към мен и колегата по никакъв начин не ни съдействаха, нито някой ни обясни за какво става въпрос. Подмятаха ни реплики и ни вкарваха в чуденка какво точно се случва. Не можах да разбера смисъла на тези подмятания.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ с разпита на свидетеля и го освободи.

В залата влезе свидетелят Т..

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да каже истината.

Св. – Служител съм към момента в 3 РУ. Работя като полицаи. На 20.07.2012 г. – да, нещо си спомням. Не знам по кое време на деня беше. Спомням си, че бях охрана на еврейски обекти във връзка с извършения атентат в Б., по часови график, който ми беше зададен от сутринта. На 134 училище спря при нас едно лице, което започна да ни задава въпроси какво правим. Обяснихме му, че ако иска по-подробна информация да отиде в 3 РУ и там ще му я дадат. Същият не се отказа от намерението си. Започна да ни снима. Не си спомням дали беше с телефон или фотоапарат. Да снима нас и автомобила. Пак предупредихме лицето. Същият не се отказа от намерението си и го задържахме и му съставихме акт. Преди да го задържим го предупреждавахме многократно да ни остави да си изпълняваме задълженията. Бяхме спрели на 134 училище, за да можем да гледаме централната част и едната част на улицата, за да можем да гледаме за съмнителни пакети и лица. Казахме, му ако желае да получи информация да отиде в 3 РУ. Решихме да го задържим, защото започна да ни снима. След като го задържахме не си спомням някой да е останал на поста.

Адв. Ц. - Писахте ли докладна по случая?

Св. - Не си спомням кой е писал докладната. Ние сме екип с колегата. Бях с колегата Ц. Н.. При такива случаи един пише докладна, другият пише заповед за задържане, декларация, протокол за обиск. Не си спомням дали аз или колегата.

СЪДЪТ ПРЕДЯВИ на свидетеля докладната, намираща се по делото.

Св. – Тази докладна я е писал колегата Н..

Адв. Ц. - Известно ли ви е в какви случаи ви е разрешено като полицейски орган да задържате лице?

Св. – При неизпълнение на полицейско разпореждане лицето се задържа.

Адв. Ц. – Ставаше ли въпрос тогава за някакви лични вещи, които е имал в момента при себе си?

Св. - Не си спомням. Това, което ни е мотивирало да го задържим е било неколкократно задаване на въпроси и снимане на автомобили на нас и наоколо. Не си спомням какво му беше поведението. След като лицето беше отведено в РУ, написахме протокол за предупреждение и съставихме акт и лицето беше освободено.

Адв. Ц. - Нямам други въпроси.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ с разпита на свидетеля и го освободи.

Адв. Ц. - Нямам други доказателствени искания.

Предвид липсата на доказателствени искания и събраните до момента доказателства по делото, съдът намира делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. Ц. – Моля да постановите съдебен акт, с който да отмените атакуваната от нас заповед за задържане. Да ни присъдите направените разноски. Голяма част от съображенията съм развил в жалбата си. Отбелязвам и моля да ме извините, ако проявявам емоционалност, защото в немалкия ми стаж като адвокат за пръв път се натъквам на грубо погазване на граждански права. Внимателно прочетох представените доказателства и в докладните не прочетох това, което г-н Т. твърди, че те са били снимани. Единствено е записано, че са задавани въпроси. Същевременно за съжаление, свидетелят не си спомня, но въпреки всички видно от разпита на свидетеля Н. е проявен субективизъм от страна на тези служители и явно са преценили, че не е могло да бъде хипотезата на чл. 63, ал.1 във всичките й текстове. Те са поискали документ за вещи, които е носел, за да може да облекчат в някаква форма тези си противоправни действия. В този смисъл считам, че въпреки че Т. не си спомня, това е било основанието да бъде задържан, че не е можело да установи този лаптоп дали е бил предмет на кражба или не. Това не е установено по преписката. Не е налице хипотезата на чл. 63 ал.1. За да е налице тази хипотеза трябва да има данни, от които да се направи основателно предположение. Видно от писмените доказателства и от разпита на свидетеля не е категорично каквито и да е основателни предположения да бъде извършено нарушение или престъпление от моя доверител. Това е произвол. По тези съображения моля да постановите вашия съдебен акт.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.15 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: